

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

VIII. ÉVFOLYAM, 7. SZÁM.

ÁRA: 30 FILLÉR

1963. JÚLIUS

Miért maradt el a taggyűlés?

Időben gondoskodjunk megfelelő helyettesről!

A Belvárosi Távbeszélő Üzem szakszervezeti bizottsága közel hét hónapon át nem tartott taggyűlést. A mintegy kétszázötven főből álló tagság tehát több, mint fél éven át nem gyakorolhatta a taggyűléshez fűződő jogait, és csak közvetve értesült a szakszervezeti tagságot érdeklő fontos eseményekről.

Arnold Márton, a szakszervezeti bizottság titkára hat hónapig beteg volt, helyettesítését Lóczy József szb-elnök vállalta. Őt azonban, jobbára épületen kívüli szakmai elfoglaltsága annyira igénybe vette, hogy a szakszervezeti élet irányítását lényegében Kapitány Edit nőbizottsági elnök látta el. Ténykedése általában szűk körre — rendkívüli segélyekre, a dolgozók egyéni problémáinak stb. elintézésére — szorítkozott, de talált rá módot, hogy a fontosabb eseményekről a vezetőségi tagok és bizalmiak útján a tagságot tájékoztassa.

A szakszervezeti munkát azonban számos körülmény, elsősorban a helyiséghányas akadályozta. A rendelkezésre álló egyetlen helyiséget ugyanis huzamos időn át más célra — a távbeszélő névsor szerkesztésére — vették igénybe, pedig ez a helyiség az épületben levő 4 postaszerve.

A szakszervezet szobáját hónapokkal azelőtt, közös

megállapodással, a szakvezetésnek adták át három hétre. A mai napig sem kapták vissza. Megnéztük a szobát, zsúfolt anyagraktárt találtunk benne, amit azért helyeztek oda, mert a raktárhelyiségben építkeznek. A szakszervezet okmányait és vagyonát egy padlóhoz erősitett vasládában őrizték — a láda most üres. A legfontosabb dolgokat: bélyegeket, néhány napos pénzkészletet stb. a szakszervezeti titkár és a gazdasági felelős öltözőszekrényében tartják. Még csak egy íróasztalfiókot sem kaphatnak, mert négy csoportvezetőnek egyetlen közös íróasztala van, tele szakmai iratokkal. Láttunk ugyan gondosan lezárt, terjedelmes szekrényeket, de azokban sporteszközöket őriznek.

Ilyen körülmények között nem csodálható, de alig megérthető tény, hogy a legutóbbi, december 6-i taggyűlés jegyzőkönyvét sem tudták előkeríteni.

Nem tudtuk tehát megállapítani, hogy a taggyűlés hozott-e határozatot és azt végrehajtották-e, vagy sem.

Arnold szaktárs elmondotta, hogy távollétében a tizenegy tagból álló vezetőség nem érezte magát elég erősnek, hogy a taggyűlést összehívja. Sas Gyula üzemvezető — aki egyébként sok szempontból jelentős támogatást nyújt a szakszervezet veze-

tőségének — úgy nyilatkozott, hogy: „A szakszervezeti titkár távollétében a taggyűlés csak formális lett volna, felépüléséig inkább elhalasztották.” Sas elvtárs jól emlékezett az elmaradt taggyűlés tárgysorozatára: a szakszervezet VII. kongresszusa, a kongresszust megelőző tájékoztatóról, a tagság javaslatairól és a helyi problémák megbeszéléséről lett volna szó. Tehát egyáltalán nem „formális”, hanem fontos kérdésekről.

Egyes szakmai területen jelentős volt a tervelmaradás, amit csak fokozott munkával tudtak pótolni. Ezért is maradt el a taggyűlés — ezt mentő körülményként említette meg Arnold szaktárs.

A tagok sorából két vélemény is hallottunk. Solymosi György műszerész a taggyűlés elmaradását méltányosságból tudomásul vette, mert ismerte az említett körülményeket. Bencze Elemérné ellenőrző vizsgáló szerint az, „hogy nem tartottak taggyűlést, semmiféle bajt nem okozott, hiszen jómaga fizetési előleget és üzemi segélyt is kapott”. Mindketten hangsúlyozták, hogy a vezetőségi tagok és bizalmiak tájékoztatói révén a tagság időnként értesült a fontosabb eseményekről. A taggyűlés elmaradása miatt a tagság köréből egyetlen panasz sem merült fel — jegyezték meg. Senki sem reklamált, az alkalmasszerű tájékoztatás mindenkit kielégített.

Mi nem így látjuk!

A vezetőségi tagok és bizalmiak beszámolóit és a röpgyűléseket természetesen helyeseltük, azok nélkül a tagsághoz fűződő jó kapcsolatokat el sem képzelhetők. De nem pótolják a taggyűlés gondosan előkészített tárgysorozatának részletes megbeszélését, a javaslatok és tervek megtárgyalását, és azt sem biztosítják, hogy a tagok bármelyike a taggyűlés nyilvánossága előtt eljen hozzászólási jogával. A dolgozók nem kaptak lehetőséget a vezetőség beszámolójának és ténykedésének elbírálására, a jövő tennivalóinak megbeszélésére, a javaslatok benyújtására. A vezetőség felelőssége mellett a szakszervezeti tagság is felelős emiatt — miért nem kérték számon az elmaradt taggyűlést!

Nem kétséges, hogy a szakszervezeti bizottság titkárát helyettesítőknél valóban voltak tárgyi nehézségei, de kis- és erélytelen magatartásuk fő hibáját másban látjuk. A kisebb ellenállás útjának választásával belenyugodtak egy távolról sem megengedhető állapotba. A tagdíjfizetéseket, segélyezéseket, kisebb-nagyobb napi ügyeket nyilván rendszerben tartották, csak éppen a valóságos szakszervezeti élet elengedhetetlen követelményét — a vezetőség beszámolási kötelezettségét a tagság — kezeltek lanyhán. Ezzel a szakszervezeti tagsággal való szoros kapcsolatukat lazították.

Reméljük, hogy azóta — közel hét hónap múltán — tartott taggyűlésen pótolták az elmulasztottakat, és a jövőben a régi egyszerűséggel folytatják múltbeli jó munkájukat.

m. gy.

Ülésezett

szakszervezetünk

központi vezetősége

Július 19-én ülést tartott szakszervezetünk központi vezetősége.

Pápai László, szakszervezetünk elnöke megnyitójában meleg szeretettel üdvözölte a központi vezetőség tagjait és Kövesi Béla postavezérigazgatót.

Besenyei Miklós főtáskár, a Magyar Szakszervezetek XX. kongresszusának határozatából adódó gazdasági és mozgalmi feladatok, valamint szakszervezetünk VII. kongresszusa határozata végrehajtásának eddigi tapasztalatairól számolt be.

A központi vezetőségen elhangzott beszámolót és a hozzászólásokat lapunk következő számában részletesen közöljük.

Milyen segítséget nyújt a Kábelüzem üzemi tanácsa a tervelmaradás pótlásához?

A postaszervek tervteljesítésében sok zavart, kiesést okozott a hosszan tartó és rendkívül kemény tél.

Negyed és fél éves szinten, a tervteljesítésben a Posta Központi Kábelüzeme marad el legjobban. Az elmaradás pótlása nagy feladatot jelent, mert az üzem 1963. évi tervének építőipari része, az előző évhez viszonyítva, 12 százalé-

kos normafeszítést tartalmaz. A július első napjaiban összeült, kibővített üzemi tanács ülésén, a szakmai és mozgalmi vezetőkön kívül ott volt valamennyi építés- és munkavezető is. A kábelüzem igazgatójának beszámolóját az üzem első felévi munkájáról olyanok vitatták meg, akik az elmélet és gyakorlat jó ismerősei.

Miben látja

az üzemi tanács az elmaradás okát?

Az első negyedévi termelést nagy mértékben befolyásolta az időjárás. Az átfagyott talaj nagyon megnehezítette a kábelépítést. Lényegesen megnövekedett az elhárítandó hibák száma, így a számlázott munkákra több, mint 100 ezer órával kevesebb jutott. A szerelési üzem a fenntartásra például éppen kétszerannyi

órát fordított, mint amennyi tervezve volt.

A II. negyedévben felmérték a hátralévő három negyedév tervteljesítési lehetőségeit, és az intézkedések sorozatát készítették el az elmaradások pótlására.

Hogyan értékeli az üzemi tanács a II. negyedéves és a fél éves tervteljesítést?

A II. negyedévi tervét az üzem 101,3 százalékra teljesítette

Így az április és május hónap elmaradások összegét pótolták. Az intézkedési tervben rögzítettek azonban nem valósultak meg, mert az I. negyedévi elmaradásból a tervezett 4 millió helyett, mindössze 400 ezer forintot tudtak pótolni. Az okok közül néhányat megemlítenek:

A létszámot nem tudták betölteni. A tervezett 25 fővel szemben, körülbelül 60 fővel volt kevesebb a munkaerő. Mivel elegendő és megfelelő gépi munkát nem bocsátottak az üzem rendelkezésére, a gépek optimális kihasználása sem volt biztosítva. A gépek egy része nem volt üzemképes, mégis későn ad-

ták a járműtelepnek, s így a javítás is elhúzódott.

Az előzetes adatok szerint az anyagmentes termelékenység a tervezetthez képest több mint hat százalékkal elmaradt. A termelékenységet rontó tényezőkkel összefügg a gépek kihasználatlansága, a termelői szám csökkenése, a helyenként tapasztalható fegyelméletlenség. Ugyanakkor a hibaelhárítás még a II. negyedévben is éreztette a hatását. Így fél éves szinten is túllépték a fenntartásra tervezett órák számát.

Döntő az is — s ezzel az üzem részéről is többen egyetértenek —, hogy

az intézkedési tervben foglaltak megvalósítására nem törekedtek következetesen.

arra nem fordítottak kellő gondot.

Az üzemi tanács a következőket javasolta a II. fél évre: Biztosítani kell a munkáltszám feltöltését. Az anyagi ösztönzés hatékonyságának növelésére a rendelkezésre álló anyagi eszközöket ösztönzőbb bér kialakítására fordítsák: amennyiben a teljesítmények növekednek, úgy a munkások

keresete is arányosan legyen magasabb.

Nagyobb szervezethez és tervszerűséghez van szükség

az egyes munkáknál. A kiindulási ponttalapozható feletlenséget fel kell számolni. En-

nek egyik eszköze, a munkahelyi kezdés feltételeinek további megteremtése, a folyamatos anyagellátás, főleg a kábelanyagoknál.

Egyre több munkabrigádnál szervezzék meg a munkaidő kezdetére a gépkocsival történő kiszállítást. Indokolt megvizsgálni a lépcsőzetes munkakezdés bevezetésének lehetőségét, mert ez megkönnyítené a munka- és szerelő csoportok ki- és beszállítását, ami a munkaidő jobb kihasználását eredményezné.

Gondoskodni kell a munkagépeknek megfelelő munkával való ellátásáról. Megtörtént, hogy két gép nem dolgozott, ugyanakkor Budafokon két munkabrigád olyan munkát végzett, amelyet a gépek is el tudtak volna látni. Indokolt az üzemnek az a kérése, hogy időben kapja meg azokat a munkákat, amelyeken géppel lehet dolgozni.

Az eredmények növelése szempontjából döntő a dolgozókkal való foglalkozás, a mozgalmi szervek mellett elsősorban az építésvezetők és munkavezetők tehetnek a legjobbat. Minél gyakrabban tartózkodjanak a munkások között, mert a nagyobb feladatok megoldása közben, számos új kérdés, probléma merül fel.

Az üzemi tanács ülésén, a többi között elmondották: amennyiben kész betonkeverék állna rendelkezésre, úgy minden akna építésénél öt ember munkája szabadulna fel.

Megemlítték, hogy amikor a kábel „bicikliről” eresztik, akkor naponta két-három kilométert tudnak lefektetni, s ha emelőről végzik, akkor csak egy kilométert. Figyelemreméltó, hogy az egyik bicikli javítása már egy éve húzódik.

Az üzemi tanács azzal fejezte be ülését, hogy az elmaradások pótlása érdekében, minden dolgozó szakismeretere, ügybuzgalmára szükség van. Végeredményben így, és ezekkel alapozhatják meg, hogy az évi tervet minél eredményesebben teljesítsék és felkészüljenek a jövő évi még nagyobb munkák elvégzésére.

Ehhez hatékony segítséget adhat a legközelebbi termelési tanácskozáson megválasztandó új üzemi tanács.

Kovács József

Beszámoló a nők világkongresszusáról

A nők moszkvai világkongresszusán részt vett magyar küldöttség július 9-én beszámolót tartott a Posta Központi Művelődési Házban, amelyen megjelentek a postás nődolg-

zók is. A gyűlést Berek Katalin színművész szavalata nyitotta meg, majd Bugár Jánosné, a SZOT titkára üdvözölte a résztvevőket. A küldöttség munkájáról Erdei Lászlóné, a Magyar Nők Országos Tanácsának elnöke számolt be.

Felszólaltak a nagygyűlésen a magyar nőmozgalom külföldi vendégei: Gadiri Atika, algériai egészségügyi dolgozó és Aminata Sarr szenegáli iskolaigazgató.

Egy helyes szervezeti intézkedés nyomában

Eredményesen működik a Szegedi Postaigazgatóság Szállítási Üzeme

A postán a szállítási teendőket országos szinten a Posta Központi Járőrműtelepe látja el. Egy szervezeti intézkedés során a Járőrműtelepi intézkedés kirendeltségét — kísérleti jelleggel — 1962. április 1-től december 31-ig önállóították.

Az intézkedés helyesnek bizonyult. A kirendeltség január 1-től a Szegedi Postaigazgatóság szállítási üzemeként működik.

— Miben látja az átszervezés eredményességét? — tettük fel a kérdést Mészáros Lajos üzemvezetőnek.

— Döntően befolyásolja munkánkat az a körülmény, hogy közvetlenül az igénybe vevő igazgatóság (fuvaroztató) irányítása alá tartozunk.

— Sok gondot okozott nekünk az elmúlt években — a célszerűtlenül épített üzem miatt — a karbantartási és fenntartási munkák elvégzése. Amíg kirendeltség voltunk, javítórészeinket nem tudtuk megfelelően fejleszteni, mivel az építkezésre a felújítási keretből nem részesültünk. Így szükségmegoldást kellett választanunk: a szóban forgó munkákat magunk végeztük el, természetesen, nem a legszakosabban.

— Az igazgatóság — mostanáig — hozzávetőlegesen 200 ezer forint értékű felújítási munkát rendelt meg, illetve végeztetett el. Ezek közül figyelemre méltó a szerelőcsarnokból leválasztott 65 négyzetméteres új műhely, ahol télen kellemesen fűtött helyiségben dolgozhatnak szerelőink. Jelenleg az üzem elektromos hálózatát, valamint a kazánokat újítják fel. Az elmúlt hónapokban beszerzett műszerész-esztergápad és csiszológép nagy segítséget nyújt a javítási munkákhoz.

— Az eddig elért eredmények mellett milyen gondjaik vannak?

— A gépkocsiknak az AKÖV-nél történő javítása okozza a legnagyobb gondot. Ugyanis a munkát csak úgy vállalják, ha a szükséges alkatrészt mi adjuk. Munkájuk a legtöbb esetben műszakilag, illetve minőségileg, sajnos, nem felel meg a postai követelményeknek.

— Ezért 1962. október 26-án a Vezérigazgatóság 10/A ügyosztályán keresztül kértük a KPM Autófelügyelettől a műhelyengedélyt. Mivel választ nem kaptunk, kérelmünket 1963. május 24-én, ugyancsak a szolgálati út betartásával, megismételtük az 1846-os szám alatt. Június utolsó napjaiban érdeklődöttünk az Autófelügyeletnél, kérelmünk, sajnos, most sem érkezett be. Az utóbbi beadványban a futó- és az I. műszaki szemle mellett kértük a II. szemle engedélyezését. Ebben az esetben elkerülhetjük a gépkocsiknak az AKÖV-nél történő javítását.

— Milyen eredményeket értek el? — kérdeztük Vigh László gépköcsi-előadót.

— Ez évben 200 ezer forint értékű motorkerékpárt kell felújítanunk. Az I. negyedévesben az 50 ezer forintos tervünket 19 ezer forintra tudtuk teljesíteni, ezzel szemben június 30-ig fél éves tervünket maradéktalanul teljesítettük, sőt egy motorkerékpárt terven felül felújítottunk.

— A motorkerékpár felújítását egy szerelő végzi szalagrendszerben. Egyszerre háromnál kevesebb géppel nem foglalkozik. Szervezési intézkedéseink lehetővé tették, hogy az elmúlt évben, amikor még járműtelepi szinten történtek a felújítások, a 125 köbcentiméteres motorok 69 óra és 8545 forintba, míg a 250 köbcentiméteres gépek 93 óra és 9326 forintba kerültek. Ezzel szemben mi a kismotorokat 55 óra és 7570 forint, a nagymotorokat pedig 73 óra alatt 8860 forint költséggel újítottuk fel.

— Járműtelepi szinten a ki-

lóméter önköltsége 1962-ben 4,63 forint, mint önálló üzem 1963. I—V. hónapokban: 4,60 forint volt. Ezt elősegítette, hogy egy szerelő helyett már három szerelővel dolgozunk.

— Tudják-e biztosítani a zavartalan alkatrész-ellátást?

— E téren komoly problémáink vannak. A Garant és a Framo gépkocsik kuplungrugólapját például a kereskedelem nem tudja megfelelő mennyiségben rendelkezésünkre bocsátani. Ezért kocsiainknak néha hosszú a javítási ideje. E hiányt az alkatrész házi öntésével sikerült megoldanunk. Szervezési intézkedéssel oldottuk meg a be nem szerelhő kuplungrugó-pótlást is.

— Miként vonják be a gépkocsivezetőket a munkaversenybe?

— Az igazgatóság és a szakszervezet illetékeseivel közösen kidolgoztuk a versenyfeltevételeket. Célja: a verseny időszakában a gépkocsivezetők kezelése alatt álló gépkocsik javítási költsége minél kevesebb legyen.

A három legjobb eredményt elérő gépköcsi vezetője fél-évenként 500—400—300 forint jutalomban részesül.

A gazdasági feladatok mellett, miután a gépköcsi és a motorkerékpár veszélyes üzem, május elseji hatállyal munkávédelmi könyvet vezettünk be, amelynek használatát kötelezően előírtuk. A könyvben

található betétlapokat abban az esetben kell elvenni, ha a gépkocsin olyan hiba merül fel, amely a gépköcsi üzembiztonságát veszélyezteti, illetve ha ütközések, meghúzások nyomai láthatók, amelyeket a rendőrségnek nem jelentettek. A betétlapok kiszakításával arányosan pontokat vonnak le. A III. betétlap bevonása a prémium elvesztését jelenti — fejezte be nyilatkozatát Vigh László szaktárs.

A Szállítási Üzem munkájára jellemző a KPM Autófelügyelet 1963. május 21—23-ig tartott szakfelügyeleti ellenőrzéséről készült jegyzőkönyv megállapítása: „A megvizsgált műhelymunkák alapján az átfutási és javítási idők jónak mondhatók.” Az ellenőrző szakemberek az elismerés hangján szoltak a javítási és karbantartási munkák minőségéről.

Az üzem munkájában még komoly nehézségek vannak, elsősorban az AKÖV-javításoknál. E vállalat nem tudja mindig a posta részére időben és minőségben a II. műszaki szemlért vagy a nagyobb javítást elvégezni. A cseregépkocsik sem minden esetben megfelelőek a posta szállítási feladatainak ellátására.

Természetes, hogy egy új szervezeti intézkedés megvalósításánál jelentkeznek előre nem látható nehézségek, gazdasági és szervezeti téren egyaránt.

Ennek ellenére, helyszíni tapasztalataink alapján úgy látjuk, hogy helyesnek bizonyult a múlt évi átszervezés.

D. Gy.

Mi lassítja az Óbudai Távbeszélő Központ építkezését?

Az új Óbudai Távbeszélő Központ építésének helyzetéről nyugtalanító híreket hallottunk. A napokban ott jártunk, hogy felderítsük: mi akadályozza a folyamatos építkezést.

Az előzményekről Szemán Tibor műszaki ellenőr tájékoztatott.

A régi épület alapjait — amelyben az új központot létesítik — 1938-ban rakták le és 1942-ben fejezték be. 1959-ben 7A—2 távbeszélő központ beépítését határozták el, s ezt követően felülvizsgálták az épület állapotát. Erre annál is inkább szükség volt, mert az 1945-ös

tűzesetnél a falak megrongálódtak.

Miután — az UVATERV véleményére támaszkodva — egy szakbizottság a kijelölt helyiséget távbeszélő központ beépítésére alkalmasnak találta, a Postai Tervező Iroda mind az épületre, mind az új távbeszélő központra vonatkozó tervdokumentációt elkészítette. 1963 január elején ezek alapján kezdte el a Postai Épületkarbantartó Üzem az építkezést. A gépház kialakítása, a kábelrendező, valamint a gépterem átalakítása közben kiderült, hogy

nél kevés szakmunkás áll rendelkezésre.

A műszaki ellenőr kíséretében végigjártuk az építkezést és a tapasztaltak alapján alig láttuk valószínűnek, hogy — az említett nehézségek miatt — a vállalt átadási határidőt betarthatják, ha csak az építőmunkások létszámát nem emelik.

A nagy gépterem régi betonját csakannyal verik szét, jókora nyílásokon át az alatta levő helyiségekbe látunk. A terem másik végén az új betonozás vasszerelését már megkezdtek. Lábnak alatt vastagon áll a hulló vakolat törmeléke. A falak csupa-ször — hol van még a vakolás, festés, olajozás, portalanítás —, nyersen áll az egész terem. Ugyanilyen — ha nem rosszabb — állapotokat találtunk a kábelrendező földszinti helyiségében. A folyosók hosszában kívülről Bergmann-csöveket szerelnek fel, ehhez utólag kell majd kivésni a falakat. A garázs például, ahol már az ütemterv szerint a felújítást el kellett volna kezdeni, még mindig érintetlen állapotban van.

Az új Óbudai Távbeszélő Központ megnyitása — ami a posta öt éves tervében számottevő helyet foglal el — előfeltétele a már kialakuló óbudai lakótelep távbeszélő-hálózata létrehozásának. Az építkezés lassú üteme a Beloiannisz-gyár terveit is ke-

A gépköcsi-jegyzékelő menet bevált — de tovább kell fejleszteni

A szakszervezet elnöksége mellett működő forgalmi szakosztály által ez év április 25-én rendezett ankéton számos hozzászóló foglalkozott a postaszállítási helyzettel. Megállapították, hogy a postaszállítás további javítására van szükség. Többen foglalkoztak az eddigi és az újabban benyújtott javaslatok további sorsával.

A postaszállítás helyzetét hozzászólásukban, főleg a Debreceni, a Miskolci, a Szegedi, a Budapest-vidéki Pos-

taigazgatóság küldöttei elemezték.

A posta az utóbbi években jelentős erőfeszítéseket tett a postaszállítás megjavítása érdekében. Az ország több részén megszervezték a postai gépköcsi-jegyzékelő meneteket, amelyek beváltak. Ez fejlődést jelentett az előzőekhez képest, ha nem is járt olyan forradalmi változásokkal, mint például a mozgóposta-szolgálat bevezetése, a maga idejében. Az élet azonban újabb követelménye-

ket támaszt és ez alól nem kivétel a postai gépköcsi-jegyzékelő menet sem.

A postai gépköcsi-jegyzékelő menet, az ismert előnyök mellett, nem hibamentesek. Az egyes nagyobb indító hivatalok például úgy igénybe veszik, mintha ugyanarra a vonalra mozgóposta-szolgálat volna berendezve. Ugyanis a vonalon levő valamennyi postahivatalnak külön zárlatot kell készítenie, amíg a mozgóposta-kezelésnél általában csak a mozgópostának indítottak. Hátrányos még az, hogy a vonalon fekvő hivatalok a jegyzékelő menet útján, egymásnak anyagot nem küldhetnek.

A jegyzékelő meneteket eladó gépkocsik közül többet csomagkézbesítésre is használnak gazdasági okokból. Ez mindenképpen helyes törekvés.

A postai munka színvonalát figyelembe véve, azonban a jegyzékelő menet jelenlegi formájával kapcsolatban már bizonyos fenntartások vannak. Például Vác 1. sz. postahivatal a jegyzékelő menet gépkocsijával végzi a csomagok kézbesítését. A gépkocsinak a tért újtára 15 óra 40 perckor vissza kell indulnia az útvonalán levő postahivatalok anyagának szállítása végett. Így többször előfordult, hogy a megadott időre, a kézbesítendő csomagoknak csak egy részét sikerült kézbesíteni. Ezért a csomagok jelentős részét vissza kellett vinni. Súlyosbítja a helyzetet a visszaállítások ismétlődése.

Az irányítási szakemberek gyakran szóvá teszik a gyakori változásokat, amelyek főleg a MÁVAUT-járatokkal kapcsolatosak. Ehhez jön még a jegyzékelő-menetek speciális irányítása, Közismert, hogy a gépköcsi-jegyzékelő meneteken nem minden esetben lehet a levélpostai anyagot és a csomagokat együtt szállítani. A gépköcsi rako-

dó tere korlátozott, s a továbbításra váró csomagok nem férnek el. Ebben az esetben más irányban és más módon (mozgópostával) szükséges a csomagokat továbbítani. Jó csatlakozás esetén elképzelhető a tárgynapon való indítás lehetősége, de nehezíti a helyzetet, ha a szóban forgó mozgóposta a jegyzékelő menettel egyidőben vagy ha korábban indul. Az anyag késik, s legfeljebb az irányító személyzet gyakorlatosságától és fűrgeségétől függ, hogy a késés milyen mértékű.

Bonyolítja a helyzetet a posztás dolgozók jogos szociális igénye. Gondolok az étkezés (ebéd) megfelelő időben és helyen való elfogyasztására. Székesfehérvárott például a gépkocsivezető, aki egyben a csomagkézbesítést is végzte, déltájban azért tért vissza kézbesítő útról, hogy a meleg ebédjét a hivatal szomszédságában levő étkezőhelyen elfogyassza. Vagy például a gödöllői gépkocsinak 12 órakor azért kell a csomagkézbesítésből visszatérnie, hogy az egyik gyárból a meleg ebédet a postahivatalba szállítsa.

Úgy vélem, hogy nem elhanyagolható a csomagszállítás, s az ezzel kapcsolatos kártérítések esete sem. A kártérítési szakemberek azt állítják, hogy a jegyzékelő meneteken szállított csomagok jobban ki vannak téve a sérülésnek, miután nincs megfelelően kiképzett hely a gépkocsiban, a csomagok elrendezésére.

A jegyzékelő meneteket fokozatosan tovább kell fejleszteni, megfelelő berendezéssel kell ellátni, át kell alakítani minél előbb korszerű gépköcsimozgópostákká. Mindehhez természetesen biztosítani kell a megfelelő gépkocsiparkot, amely jelenleg még nem áll rendelkezésre.

A postai szállítási helyzete bonvolult és fontos központi kérdés. Egységes, átfogó, összhangolt tervek van szükség, amelyek megfelelnek a nép- gazdasági érdekeknek és egyúttal kielégítik a közönség postai igényeit is.

Czeplédi András,

a forgalmi szakosztály tagja

Egy újtóbankét tanulságai

A Budapesti Postaigazgatóság a Postások Szakszervezete Budapesti Bizottságával közösen újtói ankéton rendezett a hivatalok újtói, szakvéleményezői részére.

Somlai Kálmán újtási előadó beszámolójában jelentős eredményként említette, hogy 1963. V. 30-ig 111 darab újtási javaslatot nyújtottak be. (1962. I. 30-ig 68-at.) A 111 benyújtott javaslatból eddig 16-ot elfogadtak és jelenleg 20 javaslat ügymintézés folyamatban van. A legtöbb javaslat a Budapest 70. sz. postahivatalból érkezett (kb. 40), ahol újtóbrigád is működik és kollektívan dolgoznak ki egy-egy javaslatot.

A beszámolóit élénk vita követte. Többen hangsúlyozták, hogy nagyon várják az újtási rendelet megjelenését, mivel a jelenlegi, a javaslatok elbírálását illetően, sok vitára ad okot. Így például: közreműködők díjazása, munkaköri köteleesség elbírálása stb.

Helyesnek tartanánk, ha ezt az ankéton a jövőben még több hasonló megbeszélés követné, mivel ezáltal is bebizonyosodott: hasznos dolog az újtók ügyeit, problémáit a legilletékesebbekkel — velük — megbeszélni.

Molnár György

K. Gy.

A Társadalmi Bíróság tárgyalásán

A Budapest 62. sz. postahivatal közvetítő osztályán első alkalommal került sor a Társadalmi Bíróság nyilvános tárgyalására.

Július 9-én, 9 órakor a Társadalmi Bíróság tagjai elfoglalták helyüket a tárgyalóteremmel alakított helyiségben, ahol ítélik a tárgyalást. László szaktársuk ügyében, aki súlyosan megsértette a munkafegyelmet. Megjelentek a tárgyaláson a hivatal, a szakszervezet, a párt és egyéb társadalmi szervek vezetői is.

Mint a Társadalmi Bíróság egyik tagja, őszintén szólva, vegyes érzelmekkel ültem a tárgyaló asztalhoz, hiszen első hivatalos ténykedésünk volt ez a tárgyalás. Mélyen áthatott azonban az a tudat, hogy egy megbotlott fiatal dolgozónkat kell a helyes útra téríteni, aki fiatalos megfontolatlanságból került e fórum elé.

A Társadalmi Bíróság részletesen ismertette a vádat. T. László május 18-án szabályszerűen beteget jelentett. Szüleinek nem szólt semmit. A reggeli órákban felkereste a kezelőorvosát, akinél különböző tájéalmazásról panaszkodott. Az orvos azonban nem vette az egészséges fiút betegállományba. (Bevallása szerint semmi baja nem volt.) Attól kezdve, a szokott időben eljárt otthonról, de nem szolgálatba, hanem csavarogni. Egyhízi csavargás után lelkiismeretfurdalást érzett, s ismét felkereste kezelőorvosát, aki 3 napra betegállományba vette.

Az igazolással jelentkezett munkahelyén, mondván, hogy az előző hat nappal szülői orvosi igazolást elvesztette. Osztályvezetője utasította, hogy menjen el a kezelőorvosához, és kérjen újból igazolást. Különböző hazugságokkal húzta az időt. Végül határidőt szabott azzal, hogy ha addig nem hozza be az igazolást, akkor fegyelmi eljárást indítanak ellene. A határidő napján ismét nem jelentkezett szolgálatra. Három nap múlva betéglátogatót küldöttünk ki lakására. Otthon tartózkodott. Szüleit nagyon meglepte a látogatás, mert nem tudtak gyermekük viselt dolgairól.

A vád ismertetése után a Társadalmi Bíróság tagjai, az osztály vezetője, és más dolgozók mondtak el véleményüket.

T. László megtört a tárgyaláson. Igéretet tett, hogy a jövőben óvakodni fog hasonló cselekmények elkövetésétől.

A Társadalmi Bíróság ítélethozatalra vonult ki. Az ítélet szigorú megrovás, az 1963. évi év végi jutalom, és a második negyedévi jutalom megvonása.

Látszott a jelenlevők arcán, hogy T. László ügyén túl, milyen nagy jelentősége van a tárgyalásnak. E nyilvános ítélethozatal nemcsak elriasztó példaként szolgált, másra is figyelmeztetett: a közösség sokat tett azért, hogy megtevényt dolgozóitársuk segítségükkel jó útra térjen.

Sonkolas Gyula
Budapest 62.

